

QUE FARÍEM SI DE SOBTE LES GALLINES DEIXESSIN DE POSAR OUS.

Un relat de: [Miquel Pujol Mur](#)

El professor va entrar a la classe i els alumnes, cosa estranya, vam emmudir immediatament. Quina era la raó del sobtat silenci. Doncs que la seva vestimenta no era l'adequada a la serietat del col·legi. Una de les possibles raons era que no portava l'habitual americana fosca amb la insígnia del col·legi en la butxaca petita damunt el pit. Si no que vestia un jersei de color rosat, ampla i de mànigues exageradament llargues. Tampoc en el seu vestit havien els clàssics pantalons grisos, em portava uns de vermells i per més inri, bombatxos. Per a més detalls, ja què els principals ja els hem indicat, són que calçava unes sandàlies marrons sense mitjons i portava un gran mocador verd nuat al coll que cobria la manca de camisa.

Tots els alumnes van mirar-se esparverats com el podia haver deixat entrar el director que sempre com estàtua de cruel dictador exercia guàrdia a l'entrada del col·legi.

Això ho va aclarir al veure les cares llargues de l'alumnat, com indicació de que no ho entenien. Va dir senzillament: Avui he entrat per la porta de servei, per on entra el personal de neteja. I per una vegada he rebut la satisfacció de sentir com callàveu al veurem entrar.

? He, he! aquest cop si que us he sorprès. Doncs us vull sorprendre de nou, avui no em posaré a llegir-vos, ni llibres ni pàgines triades per captar el vostre desapassionat interès. Avui tampoc us anomenaré amb el clàssic senyor, dins les normes del sever reglament col·legial. Parlaré com feu vosaltres, em dirigiré utilitzant tota una sèrie de senyals i mots. Ja ho sé que sóc el vell caspós de quatre ulls. Només tinc una pregunta a fer-vos per la classe d'avui: Què passaria si de sobte totes les gallines deixessin de posar ous.

Un gran rebombori s'alça des de les taules dels alumnes. El professor assenyala a un dels nois, dient-li:

? Tu, el de la cresta de quatre punxes que farfolles.

? Home professor si les gallines deixessin de posar ous- rasant-se el cap amb cura per no fer caure les pues i fent un esforç intel·lectual- doncs en compraríem de pollastre.

? Caram, aquesta és bona! No ho sabia que els mascles possessin ous. Quants en poses tu cada matí. En un parell de dies no te'n quedaran.

El noi en adonar-se se li va posar la cara vermella i per un vegada a la història va callar encongint-se a la taula. El professor dirigint-se a un altre que es movia enquimerat a la cadira.

? Tu els de les ulleres negres. Ja t'hi veus amb uns vidres tan foscos o aprofites per dormir després de fer el gamberro tota la nit. Què ens pots aportar a la nostra supina ignorància.

? Ull, veurà profe, li dic profe per que veig que ara som compa. No hi ha cap problema aniríem a comprar-ne al supermercat o al híper. O al xinès que aquest tenen de tot i a més són baratos- I com Xina cau molt lluny deuen ser d'unes altres gallines.

? Sabeu que demà veniu d'hora que anirem a una granja. Ja veig que no teniu ni idea. Però veniu vestits amb roba vella que abans netejaren el femer. No sabeu quina pudor fa la gallinassa.

Miquel Pujol Mur